

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **B. S. (S.)**

w przedmiocie wyroku łącznego,

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lutego 2025 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 31 października 2024 r., sygn. akt II AKa 428/24,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 29 maja 2024 r., sygn. akt III K 98/23,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rybniku wyrokiem łącznym z dnia 29 maja 2024 r., sygn. akt III K 98/23, stosując przepisy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020 r., wymierzył skazanemu w pkt 1 karę łączną 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, a w pkt 2. karę 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, po rozpoznaniu apelacji obrońcy, wyrokiem z dnia 31 października 2024 r., sygn. akt AKa 428/24, utrzymał zaskarżony wyrok łączny w mocy.

W dniu 18 grudnia 2024 r. do Sądu Apelacyjnego w Katowicach wpłynęło pismo skazanego, w którym powołując się na przesłankę z art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., domagał się on wznowienia postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 października 2024 r., sygn. akt AKa 428/24, podnosząc, że sądy orzekające w przedmiocie wyroku łącznego stosowały niewłaściwy stan prawny, a przy wymiarze kary łącznej Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę jego stanu zdrowia oraz pozytywnej opinii z zakładu karnego, co spowodowało wymierzenie mu rażąco surowej kary łącznej. Pismo to, według właściwości, zostało przekazane do Sądu Najwyższego, gdzie sprawę zarejestrowano pod sygnaturą IV KO 5/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega wstępnej, formalnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że świadczy ona o jego oczywistej bezzasadności, sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od profesjonalnego pełnomocnika.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Skazany, mimo formalnego powołania się na treść art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., nie wykazał w sporządzonym przez siebie wniosku wystąpienia w postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 października 2024 r., sygn. akt AKa 428/24 przesłanek stanowiących podstawę wznowienia postępowania. Za takie nie można w szczególności uznać twierdzeń skazanego, że w jego sprawie powinny być stosowane przepisy obowiązujące w innym stanie prawnym. Brak jest zatem formalnych podstaw do wznowienia postępowania.

Powołany w treści pisma skazanego art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. dotyczy sytuacji ujawnienia się po wydaniu orzeczenia nowych faktów lub dowodów, wskazujących na to, że oskarżony został skazany za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary. Kluczowe jest, by owe okoliczności ujawniły się już

po wydaniu orzeczenia – a więc nie były znane sądom ani stronie wcześniej, przed wydaniem wyroku. Tymczasem, jak wynika z treści wydanych w sprawie orzeczeń, obydwa orzekające sądy podjęły rozważania na temat tego, który stan prawny powinien być stosowany, a same okoliczności brane pod uwagę przy orzekaniu w tej kwestii wynikają wprost z treści wyroków, badanych pod kątem możliwości wydania kary łącznej (data popełnienia czynu i skazania). Skoro zaś okoliczności, o których wspomina w swoim wniosku skazany, były znane sądom od początku, nie mogą stanowić przesłanki wznowienia postępowania o charakterze *de novis*. Podobnie rzecz się ma z pozostałymi argumentami podniesionymi przez skazanego, dotyczącymi okoliczności, jego zdaniem, niedostatecznie wziętych pod uwagę przez Sąd Okręgowy przy wymiarze kary łącznej. Znow – nie są to kwestie nieznane sądom rozpoznającym sprawę. A nawet więcej - tożsamy zarzut podniósł obrońca B. S. w apelacji od wyroku łącznego. Należy zaś pamiętać, że nie stanowią przesłanek do wznowienia postępowania zarzuty, które były już przedmiotem oceny w postępowaniu apelacyjnym czy kasacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2024 r., V KO 75/24).

Zaznaczyć trzeba, że wznowienie postępowania nie stanowi kolejnej instancji odwoławczej od orzeczenia, lecz należy do nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Obowiązują zatem ściśle określone, wymienione w art. 540 k.p.k. oraz 540a i b k.p.k., przesłanki jego zastosowania, wykładane restryktywnie. Jeśli więc w danej sprawie nie zachodzi żadna z precyzyjnie wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do skorzystania z tej instytucji, nawet jeśli skazany ma subiektywne poczucie, że został potraktowany przez sąd niesprawiedliwie.

Ponieważ argumentacja złożonego przez skazanego wniosku nie jest trafna, należało, kierując się treścią art. 545 § 3 k.p.k.

Nie wyklucza to jednocześnie, w razie podtrzymywania przez skazanego przekonania, że Sąd Okręgowy zastosował w jego sprawie, orzekając w przedmiocie wyroku łącznego, nieprawidłowy stan prawny, podjęcia przez niego działań w celu wzruszenia tego orzeczenia oraz utrzymującego go w mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach, w procedurze innego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest kasacja podmiotu szczególnego (art. 521 k.p.k.).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

r.g.